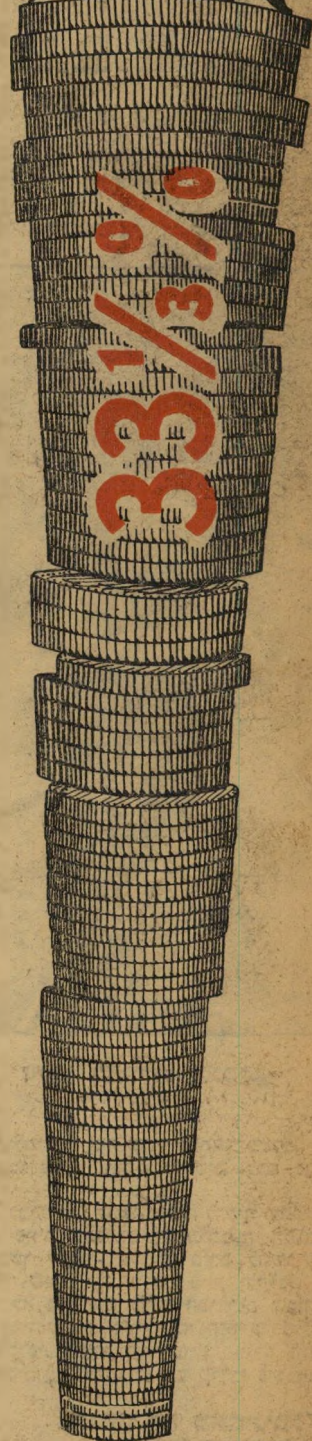

ההצלחה תאיר לך פנים

**בעזרת השבון
"חסכון פרס"
בנק דיסקונט
לישודאל בע"מ**

במדינה

לחילים באוטובוס, בקולנוע, במסיבה, במסעדה ובציבור. "בגמר ההצגה או הקונצרט", כתב המחבר, "ישאר החייל במקומו, יודה לשחקנים בתשואות הייל מנומס אינו מזדרז להתחמק. עוד בטרם ירד המסך ובטרם הודה לשחקנים."

לא נעדר גם חוש הומור מן החוברת: "אין לדבר אל יולתך כשהינך אוכל כש" גומי לעיסה בפוך, או כשסינריה מתולדלת מזויות פיך. השמת לבך להבעה המטומטמת של פני אדם הלועס?" שואל המחבר, בנימוס.

בקטע הנוגע ליחסים עם נשים: "הגבר יוצג תמיד לפני האישה, האשה תושיט ידה ראשונה, אך אל תלחץ חזק כדי להכאיב ולהוכיח את גברותך."

כאשר ביקש אחד מחבריו של דודו, הי דודו לאו דהקא בוכות נימוסיו, חוברת מדודו, נענה לראשונה בהקדשה לא גי מזכית ביותר:

נמוסים לאדם — לעולם לא מוזק
אך למי שקיבל בנימוס "לא מספיק",
חוקה! הקונטרס לא מציל
כי באין הנימוס — מה יועיל?

משפט

הורים דה-פאקטו

"אני אהרוג אתכם כמו ששמי יואל אלפר! אני יודע את השיטות..." אך יואל אלפר לא קיים את איומו להרוג את דודו יונה אלפר. הוא הסתפק בהגשת תלונה למשטרה. המש"טרה פתחה תיק, הגישה אותו השבוע לבית משפט השלום בתל-אביב, והאשימה את יונה ורוזה אלפר בהוצאת כספים ממשדר ה"בטחון בטענת שוא. את הכסף קיבל יונה אלפר, לאחר שטען שהוא אביו של אברהם אלפר, מחללי העצמאות.

יורשי הוות. בחורף 1942 גורשה מש"פחת אלפר מבוקובינה לסטפוקה. המצב היה קשה, בני המשפחה גזעו זה אחר זה ברעב. יואל, ואחיו היתום אברהם, מצאו מקלט אצל אחת השכנות. גם או המש"ך הנורל להתאכזר לשניים: יואל נשלח למחנה ריכוז, אחיו נאסף עלידי יונה, דודו.

יואל הצליח להמלט ממחנה הריכוז, חזר לסטפוקה, גילה את אחיו בשירת יתומים שיצאה לרומניה. כעבור זמן שוב נפרדו השניים: אברהם עלה ארצה, יואל הגיע לקנדה. הוא לא זכה לראות עוד את אברהם בחיים.

בארץ לא שכח אברהם את דודו. הוא דאג שיקבל היתר עליה, חיכה לבואו ארצה. אולם כאשר הגיעה אניתם של יונה ורוזה אלפר לחיפה לא היה עוד אברהם בחיים. הוא נפל בקרבות הנגב.

זקנים וחולים, לאחר תלאות המלחמה, התגוררו השניים במעברה. שכנים, שהכירו אותם עוד מרומניה, הציעו להם לפנות למשרד הבטחון, להצהיר כי הם הוריו של אברהם. אחרי שיעשו זאת, הסבירו ה"שכנים, יקבל את התגמולים המגיעים להורים של חללי המלחמה. אלפר קיבל את עצת שכניו, זכה לסכום של 7996 ל"י מ"משרד הבטחון. את יואל, אחיו של אברהם, שישב בקנדה הרחוקה, הוציאו השניים מ"חישוביהם.

האדם השלישי. בעזרת כספי התגמולים רכש יונה קיוסק-גוזו בנתניה. כאשר הגיע באחד הימים יואל מקנדה, ואתו ה"טלית של אחיו ואלבום תמונות, תקפה חרדה עמוקה את יונה ואשתו. יואל החל בחיפושים אחרי קברו של אברהם. במשרד קצין העיר חיפה חיכתה ההפתעה הגדולה ביותר בחייו: "הורייך בחיים", הודיע לו הקצין, שצירף לבשורה את כתובתם של יונה ורוזה אלפר.

יואל מיהר לנתניה. את הדלת פתח יונה, דודו.

יואל הבין את הכל. הוא דרש את הכסף, איים בהריגת קרוביו. אך יונה לא מיהר לחתור.

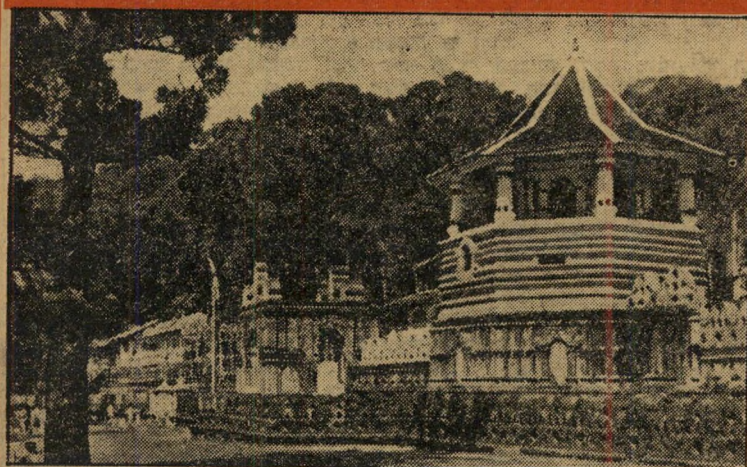
בשבוע שעבר ישבו השניים, רוזה ויונה אלפר, על ספסל הנאשמים. יונה, רחב כתפיים ומוצק-גוף ורוזה, ששרידי יופיה עדיין נשתמרו בפניה, הקשיבו במתיחות לעדותו של יואל, שניתנה באנגלית.

הצטדקו הנאשמים: "אנחנו היינו כאב ואם לאברהם. הוא אהב אותנו." סיכם את פרשת ההגנה סניגורם, עורך-הדין מאיר לקר: "אינני חושב שבית הדין יוכל להת"עלם מהנסיבות המקילות, ומהיחסים המיורחדים בינם לבין החלל. הם היו לו כהורים. דה-פאקטו אם לא דה-יורה." "נראה מה חשוב יותר", השיב אחר כך יואל: "דה פאקטו או דה-יורה?"

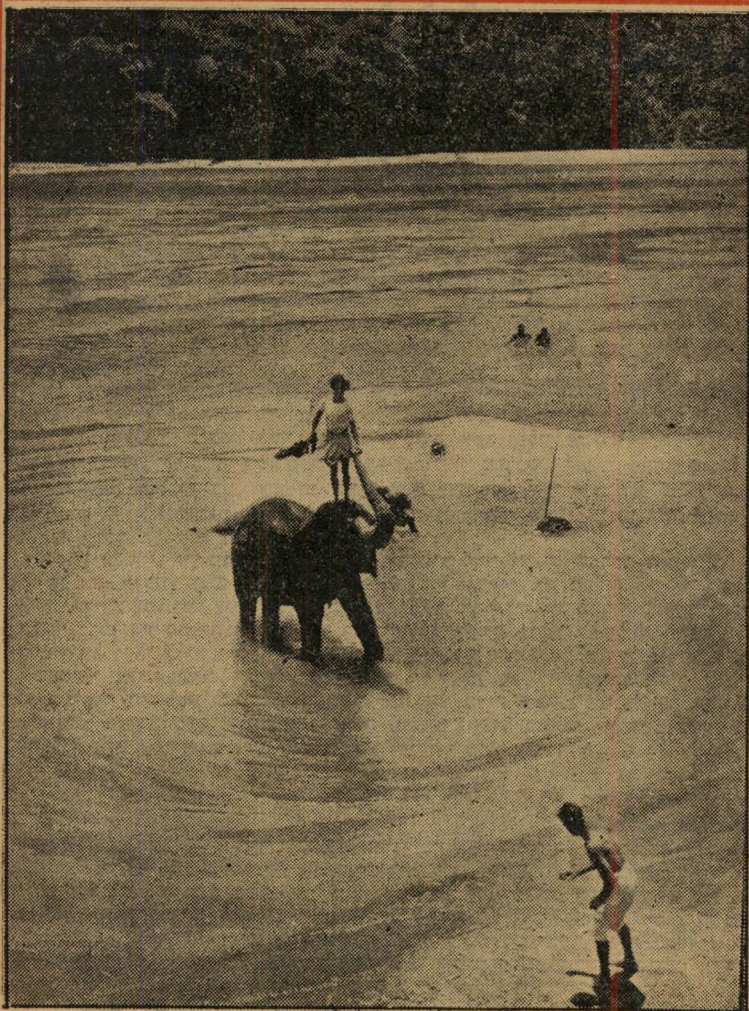
תה

בחווה כפרית ביערות ציילון העבותרים מעבודות הפועלות את אחד משני המוצרים היסודיים והחשובים בכלכלתה של ציילון: תה. בירור עלי התה וסיווגם נעשה עד היום בשיטה פרימיטיבית מאד: בידים.

— וסימפטיה

היכל השן הקדושה הוא אחד ממקדשיה היפים ביו"ת של ציילון. המקדש מקושט מבפנים ומבחוץ בקישוטי שן פיל, ומכאן שמו. המסורת מספרת כי בודהה בעצמו ביקר כאן.

האמבטיה

מרחץ הפילים הוא מהמראות הנפוצים ביותר בנהרות ציילון. החום הכבד מבריח את החיות הגדולות אל המים הצוננים. הפילים משתעשעים ומתרחצים במים זמן רב. ברקע נראה הג'ונגל.